

Határtalanul! – a hetedikesek osztálykirándulása Erdélybe

A hetedik osztályosok kirándulása 2015. április 14-én hajnal kettőkor indult az iskola előtti buszmegállóból. A csomagok és az ajándékok gondos bepakolása, valamint a szülőktől való búcsúzás után a 45 tanuló és 5 kísérőtanár nagy izgalommal vágott a hosszú útnak.

Már kora reggel megérkeztünk Nagyszalontára, kirándulásunk első állomására. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékhelyeit felkutatva elsőként Arany Jánost idéztük meg 1848-49-ben írt költeményeivel, majd Kossuth Lajos szobránál a Kossuth-nótát énekelve helyeztük el iskolánk tisztelgő koszorúját.

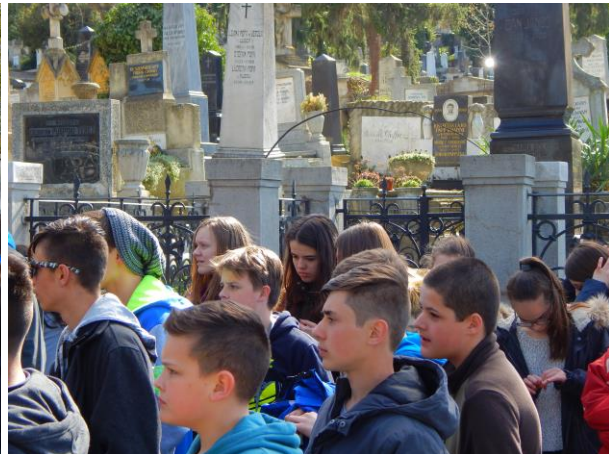
Délelőtti programunk Nagyváradon folytatódott a „Szent László-székesegyházban”, ahol idegenvezető segítségével nagyon sok érdekeset tudhattunk meg a bazilika történetéről. A legenda szerint Szent László a templomban van eltemetve, ereklyéje, koponyájának egy darabja, a kincstárban őrzött és kiállított hermában található, amely egy hatvan centiméter magas aranyozott ezüst mellszobor, és (állítólag) híven követi Szent László arcvonásait. Nagyváradon programunk Szacsvey Imre, az országgyűlés jegyzője, a magyar függetlenségi nyilatkozat mártírhalált halt megszövegezője szobrának megkoszorúzásával folytatódott.

A délutánt Kolozsvárott töltöttük, ahol elsőként a Mátyás- emlékművet tekintettük meg. A szoborcsoport, kiváltképp Mátyás király hatalmas lovas szobra méltón idézi utolsó nemzeti uralkodónk dicső korszakát, a Hunyadiak korát. Ezután Mátyás szülőháza következett, majd a Redut (Vigadó) épülete, ahol 1848. május 30-án mondták ki a Tekintetes Karok és Rendek az Uniót, vagyis Magyarország és Erdély egyesítését. Innen a Biasini Szállóhoz sétáltunk. 1847 szeptemberében Petőfi Sándor és felesége, Szendrey Júlia itt töltöttek néhány napot. Utunk ezután a Házsongárdi temetőbe vezetett, melynek meghitt csendjében felemelő érzés volt emlékezni a magyar művelődéstörténet olyan kiváló alakjaira, mint Apáczai Csere János, Dsida Jenő, Jósika Miklós, Kós Károly, Kriza János, Mikó Imre, Misztótfalusi Kis Miklós, Reményik Sándor, Szenczi Molnár Albert vagy Szilágyi Domokos.

Ismét útra kelve hamarosan a Tordai-hasadék impozáns látványa kápráztatta el alföldhöz szokott szemünket. Az este már Marosvásárhelyen ért bennünket. Itt először megkoszorúztuk Petőfi Sándor 2000-ben állított szobrát, majd felkerestük Teleki Domokos házat, (Bernády tér), ahonnan Bem József és Petőfi Sándor 1849. július 29-én indultak a fehéregyházi-segesvári csatahelyre. Néhány buszos fordulás után megtaláltuk a Székely vértanúk emlékművét is. Ők voltak, azok a hősök, akik az 1854-es Habsburg-ellenes felkelésben áldozták életüket. Kirándulásunk első napja Gyergyóújfaluban, a családi szállások elfoglalásával ért véget.

Másnap reggel a libáni andezitbánya, és a zetelakai víztározó megtekintésével kezdtük barangolásunkat. Folytatásként Székelyudvarhely központjában egy nagyon érdekes tablókiállítást néztünk meg, amely a romániai forradalomról és rendszerváltásról, benne a magyarok, Tőkés László és Sütő András szerepéről szól. Rövid sétával a Vasszékely-szoborhoz érkeztünk, amely a mindenkori székely katonáknak állít emléket. A közelben egy kitűnő cukrászda és egy kiváló könyvesbolt is a rendelkezésünkre állt, testnek-szellemnek egyaránt.

A délelőtt további csodákat tartogatott még számunkra. Székelyderzs unitárius erődtemploma 2006 óta része az UNESCO világörökségének. A vártemplom három egységből áll: bástyák, várkerítés és maga a templom. A lenyűgöző építészeti látvány mellett a vártemplom különlegességeihez tartozik a világon egyedülálló rovásírásos emlék és a XV. századból származó freskók, köztük Szent László királyunk legenda-ábrázolása. Az erődöt bejárva megtapasztaltuk, hogy a bástyák helyiségében gyakran ínycsiklandozó illatú szalonnatáblák is lógnak, hiszen a falubeliek itt érlelik a csemegéket.

Bögözön magunk vehettük birtokba a református templom épületét, hiszen kulcsot kaptunk hozzá. A templombelsőben egy freskótöredéken szintén a Szent László-legenda eseményei voltak követhetők. Nagyszerű volt mindezt „élőben” látni!

Agyagfalván arra emlékeztünk, amikor a székely nemzetgyűlés 1848. október 16-17-én elrendelte a népfelkelést – a székely haderő szembeszállását az Erdélybe betörő osztrák csapatokkal.

Délután Szejkefürdőn meglátogattuk Orbán Balázs síremlékét, és zászlótűzéssel tisztelegtünk Székelyföld nagy szülőtte és kutatója előtt. Farkaslakán koszorúzással emlékeztünk a székely nép másik nagy fiára, az itt élő emberek életének, humorának és lelkivilágának kiváló ismerőjére, Tamási Áronra.

Este szálláshelyünkre, Gyergyóújfaluba visszatérve a templomkertben állított obelisznél rövid ünnepséget tartottunk a magyar függetlenségi nyilatkozat kihirdetése alkalmából.

A harmadik napon Gyergyóújfalu újabb meglepetést tartogatott számunkra. A környezetvédelmi őrjáratral egybekötött Sűgő-barlangba vezető gyalogtúra felejthetetlen élményt nyújtott valamennyiünk számára. A barlang a maga egyszerűségével, egykori kifosztottságának nyomaival is hűen mutatja az itt élők szerető gondoskodását, környezetszépítő, elkötelezett munkáját.

Rövid buszozás után Gyergyószentmiklósról, a Tarisznyás Márton Múzeumba látogattunk. Gyönyörködhattunk az ásványok, kőzetek világában, a gyergyói népviseletekben, s meglepetésként a nagybányai festőiskola tanítványa Karácsony János munkásságával is megismerkedhettünk. Ez azért volt meglepetés számunkra, mert Thorma János, városunk büszkesége is ennek az iskolának volt világhírű mestere, s a hasonlóság a két festő színeinek finomságában, ecsetkezelésében egyaránt tetten érhető.

Gyergyószentmiklós örmény katolikus templomának megtekintése, és az ott elhangzott előadás tovább színesítette ismereteink tárházát. Ráadásul megemlékezhattünk azokról az örmény származású magyar tábornokokról is, akik 1849. október 6-án életüket adták a szabadságért. A templom melletti kis kápolna falán ezért őrzi emléktábla Kiss Ernő és Lázár Vilmos nevét is.

A délután ismét a környezetvédelem jegyében zajlott, hiszen azon túl, hogy megismerkedtünk a Gyilkos-tó és a Békás-szoros természeti szépségeivel, szemétszedéssel egybekötött őrjáratot tartottunk.

Útban hazafelé megint kitérőt tettünk Gyergyószentmiklósról, és kokárda- valamint zászlótűzéssel emlékeztünk meg az 1848-49-es eseményekről Petőfi Sándor és Kossuth Lajos szobránál.

Este a gyergyószárhegyi Lázár-kastély megtekintése volt egyik programunk, ám ezúttal csak kívülről tehetjük meg, mert a tavaly még értékes gyűjteménnyel rendelkező és látogatható kastély ebben az évben már nem üzemel. A nap befejezéseként körbejártuk vendéglátóinkat, megtekintettük iskolánk tanulóinak szálláshelyeit, és a „Felső” családok által összeállított ajándékcsomagokkal köszöntöttük a házigazdákat.

A negyedik napot a gyergyóújfalvai Elekes Vencel Általános Iskolában kezdtük. Az iskola hetedikes diákjai, az igazgató úr, valamint az osztályfőnökök jelenlétében bemutatkoztunk, bemutattuk városunkat, iskolánkat, negyvennyolcas hagyományainkat, és átadtuk ajándékainkat. A könyvcsomagok, édességek és apróbb ajándéktárgyak mellett a legszebb ajándék Thorma János Talpra magyar! című festményének vászonra nyomtatott reprint másolata volt. A helyi diákoktól egy jó hangulatú futballmérkőzés keretében búcsúztunk.

Délután a parajdi sóbánya nyűgözte le kis csapatunkat hatalmas méreteivel és az ott pihenni, gyógyulni vágyó közönség számára nyújtott lehetőségekkel (kalandpark kicsiknek és nagyoknak, asztalitenisz, tollaslabda). Szóvátán egy újabb 48-as emlékhely Petőfi Sándor szobrának megkoszorúzásával folytattuk utunkat. Korondon mi magunk is kipróbálhattuk a fazekasmesterség alapjait, a korongozást, és betekintheztünk a taplógombát feldolgozó mester fáradtságos munkájába is.

Ezt az élményekkel teli napot este méltóképpen zártuk a gyergyóújfalvai Katorzsa hagyományőrző néptáncsoport tagjainak társaságában, akik ezúttal főként moldvai táncokat és népdalokat tanítottak nekünk. A programot mécsesek gyújtásával, a Magyar és a Székely Himnusz eléneklésével zártuk.

Kirándulásunk ötödik napját, amely egyben hazautazásunk napja is volt igen korán kezdtük. A szokásosan finom reggeli elfogyasztása után elköszöntünk szállásadóinktól, és Székelykeresztúr felé vettük utunkat. Meglátogattuk a Gyárfás-kúriát, ahol a segesvári csata előtti utolsó éjszakáját töltötte a Bem József társaságában utazó ifjú őrnagy, Petőfi Sándor. Az udvaron álló körtefa talán még látta, hogyan vetette papírra a legnagyobb magyar költő utolsó versét...

Innen utunk a segesvári emlékhelyhez vezetett tovább, ahol megkoszorúztuk a csata vértanúinak emlékművét, és megtekintettük a rendkívül érdekes Petőfi Múzeumot, ahol egy terepasztal segítségével szinte méterről méterre követhettük Petőfi életének utolsó óráit, perceit is.

Gyulafehérváron történelmi tanulmányaink alapján szívünknek nagyon kedves Szent Mihály-székesegyház megtekintése volt a célunk. Itt megemlékeztünk Szent István király egyházszerző munkájáról, s koszorúzással fejeztük ki tiszteletünket a nagy törökverő, Hunyadi János szarkofágja előtt.

A következő állomás Vajdahunyad vára volt, ahol a várépítészet és a lovagi életmód tanulmányozása során körbejártuk a vár valamennyi helyiségét, tanulmányoztuk a Hunyadi-kor fegyvereit, s a lovagterem címerei kapcsán néhány heraldikai alapismeretre is szert tehettünk. A Mátyás-loggián látogatásunk emlékére egy „négy felvonásos” csoportképet készítettünk.

Mindannyiunk számára izgalmas feladat volt „magas” Déva várának meghódítása, ahová „nagy-nagy fáradság árán” – felvonó segítségével jutottunk fel! Azonban a szemünk elé táruló csodálatos panoráma sem engedte feledni Kőműves Kelemen tragédiájának – az utazás során több változatban is megismert – történetét.

Az ötnapos kirándulásunk utolsó, ám egyben legfelemelőbb eseménye az aradi Szabadság-szobor megtekintése volt. Az emlékmű körbesétálása, az emberi testekbe öltözött allegóriák – Hungária, Harcrakészség, Az ébredő szabadság, A haldokló harcos, Áldozatkészség – megtekintése, a bronz domborművekben megformált aradi vértanúk nevének felidézése méltó zárása volt az 1848-49-es forradalom és szabadságharc erdélyi emlékeit kutató Határtalanul! hetedik osztálykirándulásnak.

Mészárosné Lövey Mónika